

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 stycznia 2019 r., nr sprawy (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał A. M. prawo do zasiłku chorobowego od dnia 6 października 2018 r. z podstawy wymiaru wskazanej w rozstrzygnięciu jako 2100 zł brutto, a w uzasadnieniu określonej na 1812, 09 zł brutto powołując się na swoją uprzednią decyzję o obniżeniu ubezpieczonej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne do pierwszej z tych kwot.

A. M. wniosła odwołanie od tej decyzji domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do zasiłku chorobowego od 6 października 2018 r. z podstawy wymiaru 3500 zł, a nadto zasądzenia od organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wskazując na nieuzasadnione zakwestionowanie przez organ stanowiącego podstawę wymiaru składek jej wynagrodzenia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od odwołującej się na jego rzecz kosztów procesu wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

A. M. została zatrudniona przez prowadzącego działalność pozarolniczą D. M. na podstawie umowy o pracę na czas określony 1 grudnia 2016 r. – 8 maja 2018r. w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 2058,00 zł brutto. Kolejna zawarta przez wymienionych umowa o pracę z dnia 9 maja 2018r. określała wymiar czasu pracy na $\frac{3}{4}$ etatu, a wynagrodzenie A. M. na 3500 zł brutto miesięcznie.

niesporne

W dniu 3 grudnia 2018r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy. Pracodawca wypłacił jej za okres 3 września 2018r. – 5 października 2018r. wynagrodzenie za czas tej niezdolności, dalsze zaś zwolnienia lekarskie przekazał do organu rentowego, jako że nie był płatnikiem świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

niesporne, nadto zaświadczenie płatnika składek w aktach zasiłkowych – karty nienumerowane, 4 – 7 od końca, zaświadczenia (...) nienumerowane druga i trzecia z kolei karty tego pliku

Wskutek złożonego wniosku o zasiłek Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przeprowadził postępowanie wyjaśniające w przedmiocie prawidłowości zgłoszenia A. M. do ubezpieczeń społecznych.

Efektom tego postępowania było wydanie przez organ w dniu 13 grudnia 2018 r. decyzji nr (...) stwierdzającej, iż podstawę wymiaru składek A. M. podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek D. M. stanowi miesięcznie w okresie maj – październik 2018r. w przypadku składek na ubezpieczenie społeczne kwota 2100 zł, a w przypadku składek na ubezpieczenie zdrowotne kwota 1812,09 zł.

Organ uznał bowiem, że postanowienie umowy o pracę dotyczące wynagrodzenia stało w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego pozostając tym samym nieważne.

niesporne, nadto decyzja (...) Oddziału w S. nr (...) z dnia 13 grudnia 2018 r. – nienumerowane 5 – 8 z kolei karty akt zasiłkowych

Od decyzji tej odwołanie wnieśli ubezpieczona i płatnik składek.

niesporne, nadto odwołanie – k. 3-6 akt VI U 171/19 Sądu Okręgowego w Szczecinie

Po przeprowadzonym, z udziałem A. M. oraz D. M., postępowaniu Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 21 października 2019 r. sygn. akt VI 171/19, zmienił decyzję organu z dnia 13 grudnia 2018r. nr 80/18 ustalając, iż podstawę wymiaru składek A. M. z tytułu zatrudnienia u D. M. stanowi:

- na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe za maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień i październik 2018 r. stanowi kwota 3500 złotych,

- na ubezpieczenie zdrowotne za te same miesiące kwota 3020,15 zł.

Wyrok ten, niezaskarżony przez strony procesu, w którym został wydany, jest już prawomocny.

Niesporne, nadto dokumentacja w aktach VI 171/19 Sądu Okręgowego w Szczecinie, w tym wyrok tego Sądu – k. 182 wraz z uzasadnieniem – k. 186 – 199, zarządzenie – k. 204 tych akt

Sąd zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie poza sporem leżało prawo A. M. do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od dnia 6 października 2018 r., sporną natomiast pozostawała podstawa wymiaru tego świadczenia.

Kwestię świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, do których należy zasiłek chorobowy regulują przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (obecnie t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 870), zwanej dalej ustawą zasiłkową.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 i 2 ustawy zasiłkowej podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, jeżeli zaś niezdolność do pracy powstała przed upływem tego okresu przeciętne miesięczne wynagrodzenie za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia. Jeżeli w okresie, o jakim mowa lub w miesiącu powstania niezdolności do pracy doszło do zmiany czasu pracy, podstawę wymiaru zasiłku stanowi, zgodnie z art. 40 ustawy zasiłkowej wynagrodzenie ustalone dla nowego wymiaru.

Wynagrodzenie uwzględniane przy wyliczaniu podstawy wymiaru zasiłku, to zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy zasiłkowej przychód pracownika stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, po odliczeniu potrąconych przez pracodawcę składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe oraz chorobowe.

Zasadnicze znaczenie dla ustalenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego ma więc podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne dla danego ubezpieczonego.

Podstawa wymiaru składek A. M. za okres maj – październik 2018r. była przedmiotem zainteresowania Sądu Okręgowego w Szczecinie rozpoznającego w sprawie o sygn. akt VI P 171/19 odwołanie ubezpieczonej i płatnika składek od decyzji organu rentowego z dnia 13 grudnia 2018 r. nr (...). ustalającej tę podstawę na niższym poziomie niż uzgodnione w umowie o pracę za ten okres wynagrodzenie. Prawomocnym wyrokiem Sąd Okręgowy w Szczecinie ustalił dla A. M. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za każdy miesiąc kalendarzowy przypadający w okresie maj – październik 2018r. na 3500 zł.

Prawomocny wyrok sądu korzysta z powagi rzeczy osądzonej, co oznacza niemożność poczynienia w innym toczącym się postępowaniu ustaleń pozostających z nim w sprzeczności. Zgodnie bowiem z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i organy państwowe. Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Rejonowy związany przytoczonym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie nie mógł dokonywać samodzielnie ustaleń w zakresie podstawy wymiaru składek A. M. z tytułu zatrudnienia pracowniczego, co czyniłoby zbytecznym prowadzenie postępowania dowodowego w tym zakresie skutkując pominięciem zgłoszonych w odwołaniu wniosków dowodowych. Sąd musiał przyjąć, iż podstawa ta dla każdego ze wskazanych miesięcy wynosiła 3500 zł (pomimo, iż w przypadku maja 2018r., jak wskazał płatnik składek w zaświadczeniu złożonym dla celów

zasiłkowych odpowiadał ona kwocie 3220 zł, co koresponduje z faktem, iż nowe warunki zatrudnienia pracowniczego obowiązywały tylko przez część tego miesiąca)

Tym samym podstawa wymiaru zasiłku chorobowego zgodnie z powołanymi na wstępie przepisami odpowiada kwocie 3500 zł pomniejszonej o 13, 71% (suma składek potrącanych przez płatnika składek zgodnie z art. 16 ust. 1, 1 b, 2, art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych /t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 266). Zmiana etatu ubezpieczonej w maju 2018r. skutkowała bowiem koniecznością przyjęcia do podstawy tylko wynagrodzenia po zmianie (art. 40 ustawy zasiłkowej).

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w sposób wskazany w punkcie I wyroku.

Zauważyć wypada, iż zaskarżona decyzja już na pierwszy rzut oka była sformułowana błędnie, bo określała podstawę wymiaru inaczej w rozstrzygnięciu, a inaczej w uzasadnieniu. Najpewniej organ w jednym miejscu miał na myśli podstawę wymiaru składek, a w drugim podstawę wymiaru zasiłku, jednak powinno być to wyraźnie wskazane, a nie pozostawione w sferze domysłów adresatki i sądu.

Orzeczenie o kosztach procesu wydane zostało w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), do których zalicza się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach. Zasądzona na rzecz ubezpieczonej kwota odpowiada stawce przewidzianej w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U.2018.265).

ZARZĄDZENIE

1. odnotować (sporządzone samodzielnie, nie wykorzystałam częściowego projektu asystenta)
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu,
3. przedłożyć z apelacją lub za 21 dni.